

bermmaaiende overheden om hooggespannen verwachtingen te rechtvaardigen.

DE CONCLUSIE

Op een kaart lijkt het erg indrukwekkend: 25 kilometerhokken onderzocht.

Maar een nadere beschouwing van de gegevens is een klein beetje ontvullend. Eigenlijk is er van vijf kilometerhokken een begin van een min of meer fatsoenlijke soortenlijst. Verder is het aantal soorten, het "soortenspectrum" en de bezoekfrequentie nauwelijks te gebruiken om op kilometerhokniveau wat voor analyse dan ook te plegen.

Voor dit uurhok geldt ook dat een aantal kilometerhokken snel "getikt" zijn om maar een mooi stippenpatroon te krijgen, het "toch maar gedaan" is of op doortocht naar interessantere biotopen. Vaak is er maar een enkel bloemberpje meegenomen in extreme gevallen zelfs een nog bloeiende schermbloem. Maar vaak was het fietsen door een woestijn. Het agrarisch landschap is dermate ongeschikt voor het vergaren van een soortenlijst dat het voor een zweefvliegenvanger niet echt de moeite loont om eens een kilometerhok anders te onderzoeken dan boven beschreven. Deze hokken zullen altijd veroordeeld blijven tot het naseizoen en desperate Witte vlekken Actie Plannen.

Leuke vangsten van Terschelling

Na ieder vangstseizoen resten mij een aantal kistjes met geprepareerde dieren die ik nog eens beter moet bekijken. Begin februari heeft Anne-Jan Loonstra me daarbij geholpen met onder andere als resultaat:

Eristalinus aeneus (Scopoli, 1763):
Formerum Terschelling AC 150-600 Elzensingel / weiland op 15 en 20 april beide keren één exemplaar.

Eristalinus sepulchralis (Linnaeus, 1758):
1 exemplaar op 13 juli 2001 bij Schaal, buitendijks op Terschelling AC 150-599 op distel.

Een bijzondere vangst deed ik in de "Kooibosjes" ten noorden van Midsland op Terschelling. Het betrof twee exemplaren *Eumerus sabulonum* (Fallén, 1817) die ik aantrof op 11 juni 2004 bij Midsland, Terschelling (AC 147-600) op terrein van Staatsbosbeheer.

Hoewel het een zeldzame soort is kennen we het dier al lang van Terschelling (Barendregt, 1991; Van der Goot, 1958, 1981). De laatste waarneming van dit eiland stamt uit 1992. Wel

verbaast me de vindplaats enigszins: de soortnaam verwijst duidelijk naar "zand" en dat zijn de Kooibosjes nu net niet. Ze liggen weliswaar net ten zuiden van het duingebied, in de overgang naar de weilanden, maar hun karakter is anders: moerassig, bloemrijk, met véél veenmos, véél gevlekte orchis, koekoeksbloemen en op de meest vochtige plekken zelfs waterdrieblad.

Daaromheen: elzensingels met o.a. braam en kamperfoelie.

Bij Sack (1930) lees ik: "Auf sandigen Stellen und düren Plätzen and Blüten". Grappig vind ik wel dat hij bij de synoniemen o.a. vermeldt: *E. litoralis* Curt; daarbij voel ik nattigheid.

En dan zetten Stubbs en Falk (1996) mij ook nog aan het denken; zij merken op: "There is also an old inland record for the southern margin of Darthmore". Zij geven daarvoor wel een mogelijke verklaring, maar toch lijkt het me de moeite waard eens goed te kijken waar de soort precies gezien wordt nu het nog (?) kan.

De Engelsen waarschuwen ons wel: "an easily overlooked species".

Henk Beers,
Regentessestraat 90
9717 MC Groningen

LITERATUUR

Barendregt, A. 1991 Zweefvliegental - Jeugdbondsuitgeverij

Goot, V.S. van der 1958. Zweefvliegental - Jeugdbondsuitgeverij

Goot, V.S. van der 1981. De zweefvliegen van Noordwest Europa in het bijzonder van de Benelux. - KNNV uitgave

Sack, P. 1930. Syrphidae. - Tierwelt Deutschlands 20 Teil iv.

Stubbs, A.E. & S.J. Falk 1996. British Hoverflies.